

ningsorden. Hermed fastslås det, at nævnet såvel formelt som reelt er uafhængigt af revisorstanden.

Forslaget til § 43, stk. 1, om nævnets sammensætning viderefører den gældende bestemmelse med en enkelt tilføjelse. Nævnet skal som hidtil mindst have 12 medlemmer, der foruden formanden, der skal være dommer, skal bestå af mindst 3 statsautoriserede og 3 registrerede revisorer samt et hertil svarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Endvidere kan Erhvervs- og selskabsstyrelsen udpege en eller flere næstformænd, som skal være dommere. Praksis har hidtil været, at der har været udpeget to næstformænd. Der indsættes et nyt 5. pkt., i henhold til hvilket mindst et medlem af nævnets formandskab, det vil sige formanden og de to næstformænd, skal være landsdommer, da det i et nævn, der behandler sager af så indgribende karakter som Revisornævnet, er væsentligt, at der også er en repræsentant for de overordnede domstole. Dette er begrundet i, at de af nævnet behandlede sager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, at der pålægges ganske betydelige bøder, at der er hjemmel til frakendelse af godkendelse, og at afgørelserne kun sjældent indbringes for domstolene.

Revisorerne må i uddannelses- og erhvervsmæssig betydning ganske ligestilles med advokaterne. Advokatnævnet, der er nedsat af Advokatsamfundet i medfør af retsplejelovens § 144, består af en formand og 2 næstformænd, der alle skal være dommere. Dette er udmøntet i et formandskab på 3 dommere: 1 højesteretsdommer, en landsdommer og en byretsdommer. Formanden og næstformændene udpeges af Højesterets præsident. Advokatnævnet kan pålægge bøder på indtil 200.000 kr. og frakende advokater bestillingen. I praksis pålægger Advokatnævnet mindre bøder end Revisornævnet. De 2 nævn kan ganske sidestilles i henseende til den betydning, de har samfundsmæssigt.

Stk. 2 vedrører nævnets behandling af en sag, og bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse. Ved nævnets behandling af en sag, skal der altid medvirke lige mange revisorer og repræsentanter for regnskabsbrugerne. Det er formanden, der ud fra en bedømmelse af den enkelte sag afgør hvor mange og hvilke medlemmer, der skal deltage i sagens behandling. Ved rettighedsfrakendelse skal der dog ved nævnets behandling altid medvirke mindst 2 revisorer og 2 repræsentanter for regnskabsbrugerne foruden formanden. Medvirker der flere, skal antallet af revisorer og repræsentanter for regnskabsbrugerne være det samme. Henvisningen til både stk. 2 og 4 i § 44 skyldes, at både revisorer og revisionsvirksomheder kan blive frakendt retten til at udøve lovpligtig revision.

Stk. 3 viderefører gældende ret og angår de situationer, hvor en revisor kan indbringes for Revisornævnet. Det er som hidtil klager over, at revisor ved erklæringsafgivelse har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, der kan indbringes. Brugerens af revisors ydelser skal således ikke i forhold til Revisornævnet forholde sig til, om der er tale om en erklæring med sikkerhed, idet al erklæringsafgivelse, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug, vil kunne indbringes, jf. henvisningen til § 1, stk. 2 og 3. Nævnet skal medvirke til at fastlægge rammerne for god revisorskik, og klager over revisors vederlag samt kollegiale sager behandles derfor som hidtil ikke af nævnet, men henvises til revisorforeningerne. Revisornævnets kompetence er som hidtil begrænset til at behandle klager over revisors erklæringsafgivelse, og spørgsmål om rådgivning og assistance kan ikke indbringes for nævnet.

Første del af stk. 3, 2. pkt., viderefører bestemmelsen om, at Revisornævnet også skal kunne behandle klager over revisorer, der er godkendt i et andet EU-, EØS-land eller Schweiz, og som på tjenesteydelsesbasis udøver erklæringsafgivelse i Danmark. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 123 af 13. februar 2007 som følge af gennemførelsen af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Sådanne revisorer skal være registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register, jf. § 2, og de er på linie med statsautoriserede og registrerede revisorer underlagt det danske disciplinærsystem. Det vil også i sådanne sager være formanden, som ud fra en vurdering af den konkrete sag sammensætter nævnet.

Henvisningen i sidste del af stk. 3, 2. pkt., til § 44, stk. 2, hvorefter Revisornævnet skal behandle klager over revisorerens omdømme, er ny. Ifølge det nye 8. direktivs artikel 5, stk. 1, kan en revisors godkendelse frakendes, hvis personens gode omdømme er blevet alvorligt kompromitteret. Revisorkommissionen answer det i Betænkning nr. 1478/2006 for en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at revisors adfærd giver grund til at antage, at revisor ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant i henhold til loven på forsvarlig måde. Det er dog op til Revisornævnet at opstille kriterier for, i hvilke situationer omdømmet kan siges at være alvorligt kompromitteret.

Stk. 4 og 5 vedrører situationer, hvor revisionsvirksomheden selv som juridisk person kan indbringes for Revisornævnet. Stk. 4 angår revisionsvirksomhedens omdømme, og der henvises til bemærkningerne ovenfor til stk. 3.